

nu engang et Factum, at deres Antal er saa stort, at der næsten paa hvert Amt huus holdes en Mand, som udelukkende beskæftiger sig med Alimenterationsager, eller som dog i alt Fald kun har meget lidet Andet at gjøre, fordi disse Sagers Antal er saa stort, at de endog i enkelte Amter, om hvilke jeg har kunnet indhente Oplysninger, stige op til 1400 Expeditioner om Aaret. Jeg skal endnu nævne en anden Række af Sager, nemlig Amtets Approbationer paa forskjellige mindre Forligstilbud. Naar en Ko løber i en Veigrøft, koster det f. Ex. 2 Mk., og Sagen derom afgjøres for Politiretten ved Forlig, men saaledes at Amtets Approbation skal indhentes. Der er ligeledes en Mængde andre Forhold, som afgjøres for den offentlige Politiret ved Forlig med Bedkommende, og som kun gaae til Amtet, fordi man holder fast ved de gamle tilvante Forretningsformer, uden at det nogenstunde kunde falde Amtet ind for saadanne Bagatellers Bedkommende at reise Indsigelse, selv om Sagens Afgjørelse paa anden Maade muligt kunde forekomme Amtmanden helbigere. Jeg skal indskrænke mig til at nævne disse Exempler, idet jeg ved at henvende disse Ord til den høitæredede Indenrigsminister er overbevist om, at Ingen mere end han vil være den rette Mand, om jeg tør bruge dette Udtryk, til at afhjælpe saadanne mindre gode Sider af Forretningstilvet, hvor der bruges Papir, Pen, Tid og Penge i Grunden til ingen Nytte. Jeg troer, at man ad denne Vej paa den lykkeligste Maade vilde kunne hjælpe paa de foreslaaede Contoirholdsgjørelser, som vi dog alle vide ere fatte knappere, end hvad der nu anvendes dertil.

Nielsen: Naar jeg har bedet om Ordet, da er det, ligesom den ærede sidste Taler (Lobiesen), ikke fordi jeg tilsigter at fremkalde nogen Forandring i Lovforslaget, som det foreligger, men det er, fordi jeg føler mig opfordret til at fremkomme med nogle Bemærkninger om Contoirholdsgodtgjørelsesansættelserne i det Hele og navnlig om Maaden, hvorpaa de fremkomme. Der er noget for Bedkommende mindre Behageligt i den Maade, hvorpaa de

fremkomme. Dersom man regulerede Embedsmændenes Lønninger saaledes, at man udtalte, at de for dem havde selv at besørge deres Contoirhold, skulde jeg ikke have Noget derimod at erindre. Det maatte da være deres Sag at indrette det saa godt, som de kunde, og deres Sag, om de kom tilfornet derved. Men saaledes er Sagen ikke ordnet. Der er tillagt de Bedkommende Contoirholdsgodtgjørelser, bestemte Beløb dertil, og disse Beløb bestemmes, efterat der forud er indhentet Meddelelser fra de Bedkommende om Contoirudgiftrene. Jeg yttrede nys, at dersom man sagde, at disse Udgifter skulde afholdes af Lønningerne, mod at de saa sattes saa meget høiere, kunde der ikke siges Noget dertil. Jeg skal tilføie, at dersom Staten vilde sige, at der for alle de og de Embeder normeredes en vis Godtgjørelse, uden at man spurgte de Bedkommende, kunde der heller ikke siges Noget dertil. Men, som jeg bemærkede, man spørger de Bedkommende, man forlanger Opgivelser af dem i den største Detail, og det har da noget mindre Behageligt, naar Opgivelsen fraviges. Da jeg første Gang blev opfordret til en saadan Opgivelse, nemlig da jeg tiltraadte mit nuværende Embede, maatte jeg indhente Oplysninger derom fra min Formand, og jeg troer, at jeg fik dem med meget stor Nøiagtighed. I den Skrivelse, som jeg dengang modtog fra Ministeriet, yttredes det omtrent, at da vedkommende Embedsmand ikke havde at bestride Udgifterne til sit Contoir af sin Lønning, vilde jeg for visse foregaaende Aar have at opgive, hvor Meget der var udredet dertil. Dette gjorde jeg, og jeg troer, som sagt, at det blev opgivet med stor Nøiagtighed, eller rettere at Fortegnelsen derover af min Formand var ført med megen Nøiagtighed, saaledes at Opgivelsen temmelig nøie stemmede med Virkeligheden. Jeg er ikke istand til nu i Dieblisset at erindre, hvor Meget det var, men jeg troer, at det var mindst et Par Hundrede Rigsdaler mere, end hvad der dengang blev og siden er blevet reguleret som Contoirholdsgodtgjørelse for det paagældende Embede, og hvad der ogsaa her er fastsat for samme. Men det seer nu dog virkelig besynderligt ud, naar det hedder, at en Embedsmand ikke skal afholde disse Udgifter af sin